

NYT OM MILJØ & UDVIKLING

April 2011 • Nr. 73

92-gruppen – Forum for Bæredygtig Udvikling er et samarbejde mellem 22 danske miljø- og udviklingsorganisationer.

92-gruppen arbejder for fremme af en bæredygtig udvikling i verden.

Jürgen Freund / WWF - Canon

Indhold

Mad skal mætte maver ikke motorer.	2	Handlingsplan for uddannelse for bæredygtig udvikling efterlyses	7
Øget brug af biobrændstoffer bidrager til højere fødevarepriser og sult	2	Klimamøde i Bangkok – ulandene sætter fokus på Kyoto-protokollen	7
En skattepolitik med fokus på de fattigste tak	3	Danmark må bakke op om IRENA, den nye verdensorganisation for vedvarende energi	8
Tag fra de rige - og husk at give det til de fattige	4	Arrangementer	10
EU skylder 108 mia. kr. til verdens fattigste	5		
Topmøde om de mindst udviklede lande – Danmark og EU bør leve op til forpligtelser	6		

Mad skal mætte maver ikke motorer.

Af Elsebeth Krogh, forkvinde i Mellemlfolkeligt Samvirke

Regeringens Energi strategi 2050, som blev fremlagt for få uger siden, lægger op til en fordobling af den danske transportsektors forbrug af biobrændstof, så det i 2020 udgør 10 procent af det samlede energiforbrug i transportsektoren. Men trods de gode intentioner har den øgede brug af biobrændstof alvorlige konsekvenser.

Danmarks og EU's øgede efterspørgsel på biobrændstof vil nemlig resultere i, at verdens dyrkbare arealer, herunder områder i udviklingslandene, vil gå til produktion af biobrændstof frem for fødevarer, som i mange egne er livsnødvendig for lokalbefolkningen.

"[...] EU's øgede efterspørgsel på biobrændstof vil resultere i, at verdens dyrkbare arealer, herunder områder i udviklingslandene, vil gå til produktion af biobrændstof frem for fødevarer [...]"

Mellemlfolkeligt Samvirke har netop udgivet en rapport, som viser, hvordan det italienske selskab Nuove Iniziative har overtaget 10.000 hektar i det østlige Kenya - et område på størrelse med Amager - hvor de vil dyrke de olieholdige Jatropha-planter og omsætte dem til biobrændstof. Det italienske firma har fået brugsret til jordarealerne, som i generationer har været anvendt af de omkring 20.000 indbyggere, der blandt

andet bruger jorden til at dyrke deres fødevarer.

"Biobrændstof kan være en del af et fremtidigt svar på energisikkerheden [...], men det kræver, at vi satser på de rigtige former for biobrændstof og i de rigtige mængder."

Eksemplet viser således, hvordan europæiske virksomheder bidrager negativt til kampen om jordarealerne i Afrika. En kamp som rammer verdens fattige, som ofte har dårligt kendskab til deres rettigheder.

Derudover viser udregninger, at produktionen af biobrændstof ikke resulterer i en reduktion af drivhusgasser, tværtimod. Projektet vil udlede mellem to og seks gange så mange drivhusgasser som en tilsvarende mængde energi baseret på fossile brændstoffer.

EU bør tænke sig grundigt om, inden de kaster sig uhæmmet ud i alternative energiformer. Biobrændstof kan være en del af et fremtidigt svar på energisikkerheden i Europa og i udviklingslandene, men det kræver, at vi satser på de rigtige former for biobrændstof og i de rigtige mængder. I en verden med et stigende antal sultende og stigende fødevarerpriser bør mad som udgangspunkt mætte maver, ikke motorer.

Øget brug af biobrændstoffer bidrager til højere fødevarerpriser og sult

Af Sanne Stephansen, politikassistent i Mellemlfolkeligt Samvirke

Sammenhængen mellem brugen af biobrændstoffer og de stigende fødevarerpriser bliver diskuteret flittigt, og den 6. april kunne man i New York Times læse en arti-

kel om emnet, og hvilke konsekvenser de stigende fødevarerpriser har verden over.

Flere eksperter peger på, at den stigende anvendelse af biobrændstoffer i rige lande

allerede har vist sig at have en kraftig indvirkning på priserne og dyrkning af afgrøder andre steder i verden. For eksempel anvendes næsten 40 procent af majs dyrket i USA til brændstof, og prisen på majs i USA er steget med 73 procent fra juni til december 2010.

“[...] den stigende anvendelse af biobrændstoffer i rige lande har allerede vist sig at have en kraftig indvirkning på priserne og dyrkning af afgrøder andre steder i verden.”

”Hvor meget har prisen på majs i Chicago indflydelse på majsprisen i Rwanda? Det viser sig, at der er en klar sammenhæng,” siger Marie Brill, seniorpolitisk analytiker hos ActionAid, USA. Prisen på majs i Rwanda steg 19 procent sidste år. ”For amerikanerne betyder stigningerne måske et par ekstra cent for morgenmad,” siger hun. ”Men en sådan stigning betyder samtidig, at korn kommer udenfor økonomisk rækkevidde for mange fattige mennesker.”

Prisen på kassavarod, som er en vigtig fødevarer i mange udviklingslande, og hvis stivelse bruges i i-lande til alt fra budding og is til papir og dyrefoder, er også stigende.

Sidste år gik hele 98 procent af Thailands eksport af kassava til Kina og næsten alt dette til biobrændstofproduktion. Og andelen af kinesisk produceret kassava, som går til hjemlig biobrændstofproduktion, er mere end femdoblet på to år - fra 10 procent i 2008 til 52 procent sidste år. Kassava bliver dermed en stadig mere værdifuld salgsgrode, og det har konsekvenser. Jo flere hektar kassava der afsættes til brændstofsproduktion, jo mindre afsættes til fødevarer og dyrefoder - dermed presses prisen på bl.a. kød og andre produkter fra dyr i vejret.

“[...] en sådan stigning betyder [...], at korn kommer udenfor økonomisk rækkevidde for mange fattige mennesker.”

I takt med at politikerne prioriterer og vedtager ambitiøse klimapolitikker med fokus på bl.a. biobrændstof, øges andelen af fødevarer, som puttes i tanken for at tilfredsstille ønsket om en grøn revolution og et stigende energibehov. Men kombinationen af ambitiøse mål for biobrændstoffer og middelmådig høst af nogle afgrøder bidrager samtidigt til høje fødevarerpriser, sult og politisk ustabilitet.

En skattepolitik med fokus på de fattigste tak

Af Sarah Kristine Johansen, politikmedarbejder IBIS

Ulandenes skatteindtægter var ikke øverst på dagsordenen til Verdensbankens forårsmøde den 16.-17. april. Det er en skam, da øgede skatteindtægter til ulandene i høj grad kan bidrage til fattigdomsbekæmpelse og gøre landene mindre afhængige af bistand.

“Verdensbankens skatterådgivning har ikke tilstrækkeligt fokus på fattigdomsbekæmpelse.”

Generelt har både Verdensbanken og Danida ellers haft et stigende fokus på ulandenes skatteindtægter som en vej til at mobilisere landenes egne ressourcer til udvikling. Og Danida lægger i strategirammen for ’Vækst og beskæftigelse’ op til et tæt samarbejde med Verdensbanken inden for skatteområdet. Den øgede fokus på skatteindtægter er yderst positivt, men der er nogle faldgruber ved Verdensbankens skattepolitik, der for alvor bør tages hånd om, inden Danmark indgår i et tæt samarbejde på området.

Verdensbankens skatterådgivning har ikke tilstrækkeligt fokus på fattigdomsbekæmpelse. Således understreger banken bl.a. i sin "Doing Business"-rapport, at ulandene bør nedsætte selskabsskatterne for virksomheder. Dette, kombineret med IMF's anbefalinger for indførelse af moms, skaber skattesystemer, der ikke bidrager til fattigdomsreduktion, da det er den enkelte borger, der gennem momsens kommer til at bære den tungeste byrde og ikke de rige virksomheder.

"Tilbage er der derfor kun at håbe på, at Udviklingsministeren har løftet problemerne ved Verdensbankens skattepolitik højere op på [...] dagsordenen [..]"

Verdensbankens privatsektorarm IFC samarbejder med fonde og virksomheder med filialer registreret i skattely. Det er problematisk, da skattely spiller en hovedrolle i

den illegale kapitalflugt fra udviklingslandene, der nu er oppe på 1.200 milliarder USD årligt, og som er med til at underminere ulandenes muligheder for at mobilisere egne ressourcer til udvikling gennem skatteoprævning.

Endelig har Verdensbanken/IFC i dag ingen indikator på, om de udviklingsprojekter, de støtter, bidrager til ulandenes skatteindtægter og derved om projekterne har en god skattemæssig udviklingseffekt i ulandene.

92-gruppen har i et brev til Søren Pind gjort opmærksom på disse faldgruber, inden han tog til Verdensbankens forårsmøde. Tilbage er der derfor kun at håbe på, at Udviklingsministeren har løftet problemerne ved Verdensbankens skattepolitik højere op på mødets dagsorden, og dermed øget presset for at få skabt en mere retfærdig skattepolitik for ulandene. Det er der stærkt brug for.

Tag fra de rige - og husk at give det til de fattige

Af Vibeke Kjeldsholm, Robin Hood kampagnen

Der er noget stort under opsejling. Rundt omkring i korridorerne hos verdens magtfulde internationale organisationer går snakken om en ny idé, der slet ikke er så ny. Men hvor ideen tidligere er blevet afvist som det pure utopi, vurderes den nu at kunne blive til virkelighed. Ideen kan genere milliarder til at bekæmpe fattigdom og klimaforandringer, og der vil tilmed være penge tilovers til at gøre noget for de slunkne statskasser i de rige lande. Nu skal der mobiliseres den nødvendige folkelige opbakning, der kan få vores tøvende politikere til at handle.

Formelt kaldes ideen for en Financial Transaction Tax (FTT). Vi kalder det en Robin Hood skat, fordi den rigtigt udført vil tage fra en underbeskattet finansiel sektor (de rige) og give til de mange fattige, der lige nu rammes ekstra hårdt af den finansielle

krise. Ideen er, at alle finansielle transaktioner pålægges en marginal skat på 0,05 %. Skatten kan rejse flere tusinde milliarder kroner, og samtidig mener førende økonomer, at skatten vil fjerne gevinsten ved de mest spekulative handler og dermed også kimen til en ny finanskrisen.

"Financial Transaction Tax [...] vil rigtigt udført tage fra en underbeskattet finansiel sektor (de rige) og give til de mange fattige, der lige nu rammes ekstra hårdt af den finansielle krise."

Såvel i EU som i regi af FN og G20 diskuteres ideen, og Robin Hood skatten har fået en plads på den politiske dagsorden. I Europa er det den franske præsident Nicolas Sarkozy, som markerer sig kraftigst, men også den tyske regering bakker op om ideen.

”Skatten kan rejse flere tusinde milliarder kroner, [...] fjerne gevinsten ved de mest spekulative handler og dermed også ki-
men til en ny finanskrise.”

Det er budskabet i Robin Hood kampagnen, der lige nu spreder sig fra land til land. På gaderne i Canada, Frankrig, Spanien, England og Australien lyder det samme krav fra grønklædte aktivister: 50 % til bekæmpelse

af fattigdom og klimaforandringer i ulandende og 50 % til velfærdsydelser hos os selv. Den 14. marts startede kampagnen i Danmark, med en bred vifte af organisationer bag sig. Målet er at skabe forståelse for mulighederne i en Robin Hood skat, og få en tøvende dansk regering til at arbejde aktivt for skatten i Europa og globalt.

Tjek kampagnen ud på
www.robinhoodskat.dk

EU skylder 108 mia. kr. til verdens fattigste

Af Morten Emil Hansen og Marc Woodall, hhv. sekretariatsleder og policy assistent i Concord Danmark

Nye OECD tal for den globale udviklingsbistand viser, at EU mangler 108 mia. kr. for at leve op til sine egne bistandsmålsætninger. For selvom den europæiske udviklingsbistand er på 0,43% af BNI og dermed på det højeste niveau nogensinde, er der forsat langt til EU's egen målsætning om at levere 0,56% af BNI i 2010 og 0,7% i 2015.

”Nye OECD tal for den globale udviklingsbistand viser, at EU mangler 108 mia. kr. for at leve op til sine egne bistandsmålsætninger.”

Mens Danmark, Sverige, Luxembourg, Holland, Belgien, Finland, Irland og England lever op til EU-målsætningen, er Italien, Tyskland, Østrig, Portugal, Spanien og Grækenland langt fra målet. Ifølge EU-kommissionen reducerede 10 EU-lande udviklingsbistanden i 2010 og flere lande har desuden varslet drastiske nedskæringer i 2011. OECD forudser derfor en langt svagere stigning i udviklingsbistanden på omkring 2% i perioden 2011-2013 – mod en gennemsnitlig stigning på 8% i de foregående tre år

Selvom Danmarks udviklingsbistand er steget med 4,6% fra 2009 til 2010, vil rege-

ringens genopretningsplan fra maj sidste år fastfryse udviklingsbistanden på 15,2 mia. kr. årligt, hvilket reducerer Danmarks udviklingsbistand med 2,3 mia. kr. i perioden 2011-2013. På grund af den forventede vækst i den danske økonomi vil udviklingsbistanden derfor kun være på 0,77 % af BNI i 2013, hvilket er det laveste punkt i 25 år. Regeringen bryder dermed sit eget gentagne løfte om ikke at komme under 0,8%.

”Alt tyder derfor på at EU's højtprofilerede løfte om at yde 0,7% af BNI i udviklingsbistand i 2015, [...] ikke vil blive opfyldt. Dette vil være en kæmpe falliterklæring, både for FN, men også for EU [...]”

Alt tyder derfor på at EU's højtprofilerede løfte om at yde 0,7% af BNI i udviklingsbistand i 2015, som blev afgivet første gang helt tilbage i begyndelsen af 70'erne, ikke vil blive opfyldt. Dette vil være en kæmpe falliterklæring, både for FN, men også for EU, som var hovedarkitekten bag Millennium erklæringen i 2000, der dannede grundlag for FN's 2015-udviklingsmål.

Læs Concord Danmarks notat om de nye OECD tal på

<http://www.concorddanmark.dk/nyhedsbrev/16/andre/41>

Topmøde om de mindst udviklede lande – Danmark og EU bør leve op til forpligtelser

Af Kirsten Auken, politisk rådgiver og klimarådgiver, Folkekirkens Nødhjælp

I maj afholdes der topmøde i Istanbul om de mindst udviklede lande, de såkaldt Least Developed Countries - LDC'erne, som i øjeblikket udgør 48 lande på verdensplan. Mødet er det fjerde i rækken af LDC-topmøder, og denne gang er der fokus på de strukturelle forhold, der gør, at de fattigste lande i stigende grad marginaliseres og halter bagefter andre ulande bl.a. i forhold til at opfylde FN's 2015-udviklingsmål (MDG'erne).

Topmødet skal gøre status over den nuværende 10-års handlingsplan og vedtage en ny for de kommende ti år, og håbet er, at mødet kan være med til at sætte gang i opfølgningen på sidste års MDG-topmøde i New York. De mål der forhåbentlig vedtages, vil blive vigtige for, hvad der kommer til at ske med de globale udviklingsmål efter 2015.

"[...] de fattigste lande [...] marginaliseres og halter bagefter andre ulande bl.a. i forhold til at opfylde FN's 2015-udviklingsmål."

Som et muligt overordnet mål nævnes, at antallet af LDC-lande inden 2021 skal halveres – ambitiøst i betragtning af, at der indtil nu kun er tre lande, der er kommet ud af LDC-gruppen, siden denne blev defineret i 1971 - men helt nødvendigt.

"Danmark og EU bør nu tage konkrete skridt til at leve op til hidtidige løfter om bistand, herunder 'nye og additionelle' klimapenge."

Det har indtil nu været meget svært at nå til enighed mellem landene om, hvad der skal stå i den nye handlingsplan. Uenighederne går bl.a. på, hvor meget ulandsbistand de rige lande skal forpligte sig til at betale i forhold til andre finansieringskilder og donorer. På bordet ligger bl.a. et forhandlingsoplæg fra LDC'erne, som lægger op til store stigninger i bistanden. Det står i modsætning til, at de rige lande i dag er langt fra at leve op til det, man allerede har lovet.

Danmark og EU bør nu tage konkrete skridt til at leve op til hidtidige løfter om bistand, herunder "nye og additionelle" klimapenge. Gældsregering bør ikke regnes med i bistandsprocenten, og EU må gøre meget mere for at skabe sammenhæng (kohærens) til andre EU-politikområder, og den påvirkning de har på de fattigste lande. For eksempel bør EU lempe betingelserne i de handelsaftaler, som gælder for de fattigste landes eksport til EU.

Handlingsplan for uddannelse for bæredygtig udvikling efterlyses

Af Troels Dam Christensen, koordinator for 92-gruppen

Danmark er langt fra at være bæredygtigt. WWF opgjorde for nyligt danskerne til at være de tredje mest ressourceforbrugende borgere på kloden, og det danske drivhusgasudslip er stadig langt større, end det der er plads til per verdensborger.

Samtidigt tyder alt på, at Danmark i høj grad skal leve af at producere og eksportere bæredygtige teknologier i fremtiden. Betydningen af det danske vindmølleeventyr er velkendt, mindre velkendt er det måske, at Danmark i dag er det land i EU, der får den største del af sine eksportindtægter fra eksport af ”grønne” teknologier.

Der er altså fortsat store udfordringer ved at gøre Danmark bæredygtigt – og samtidigt store muligheder for at Danmark i fremtiden kan blive ledende, når det drejer sig om at udvikle og eksportere de teknologiske og videnskabelige løsninger, der skal til for at sikre en global bæredygtig udvikling.

”Der er [...] fortsat store udfordringer ved at gøre Danmark bæredygtigt – og samtidigt store muligheder [...]”

Men hvis det skal lykkes, kræver det en anden politisk prioritering end i dag – en prioritering der sikrer den nødvendige uddannelse, viden og oplysning om bæredygtig udvikling i Danmark. For den indsats

halter i dag. 92-gruppen har længe forsøgt at overbevise regeringen om, at indsatsen for uddannelse for bæredygtig udvikling må tages mere alvorligt, og i 2008 kom der da også langt om længe en strategi for området fra Undervisningsministeriet. Desværre er strategien alt for snæver i sit sigte og mangler den opfølgende handlingsplan, der skal sikre igangsætningen og finansieringen af de nødvendige initiativer.

”[...] det [er] nødvendigt med en langt stærkere indsats på området, herunder en national handlingsplan der sikrer [...] forståelse, viden og uddannelse indenfor bæredygtig udvikling.”

Senest arrangerede Undervisningsministeriet et seminar om sagen, men desværre valgte den ansvarlige minister at melde fra til sit eget møde. Et udtryk for den generelle politiske prioritering og forståelse for området.

Hvis Danmark skal blive bæredygtigt, og i fremtiden kunne leve af at være det, er det nødvendigt med en langt stærkere indsats på området, herunder en national handlingsplan, der sikrer, at danskerne har den nødvendige forståelse, viden og uddannelse indenfor bæredygtig udvikling.

Klimamøde i Bangkok – ulandene sætter fokus på Kyoto-protokollen

Af Mattias Söderberg, klimamedarbejder Folkekirkens Nødhjælp

FN klimaforhandlingerne i Bangkok i begyndelsen af april var det første forhandlingsmøde efter COP16 topmødet i Mexico i december sidste år. Mange har talt om Mexico-mødets gode atmosfære og resultat,

og der var derfor spændende at se, om dette ville blive bragt videre til Bangkok-mødet her i april 2011.

Allerede inden mødet var det dog tydeligt, at der ikke var enighed om, hvordan resulta-

tet fra Mexico skal føres videre. USA med flere mener, at Mexico-aftalen er et loft og at de videre forhandlinger skal føres under dette loft, underforstået at der ikke kan diskuteres andet end det, der blev vedtaget i Mexico. På den anden side står en del ulande - blandt andet Bolivia, som ikke skrev under på Mexico-aftalen – der mener, at den oprindelige bredere køreplan fra Bali og COP13 i 2007, stadigvæk skal være forhandlingernes ramme.

"[...] i Bangkok markerede ulandene igen meget kraftigt, at de rige lande må forpligte sig til en ny fase af Kyoto-protokollen."

Det endte med et kompromis, støttet af blandt andet EU og de fleste ulande, hvor aftalen fra Mexico bliver set som en basis fra hvilken, der kan forhandles videre - men også om de ting i Bali-aftalen, der ikke kom med i Mexico-beslutningerne.

Det lyder måske ikke som det store resultat fra årets første klimaforhandlinger. Der findes dog flere vigtige ting, der kan tages videre fra Bangkok-mødet, ikke mindst er

spørgsmålet om en ny forpligtelsesperiode for Kyoto-protokollen tilbage med fornyet styrke.

"[...] der blev vedtaget en plan for forhandlingerne op til COP17 [...], men hvis den skal holde, må der [...] ske fremskridt i forhold til [...] Kyoto-protokollens fremtid."

En sådan blev aftalt på Bali-mødet, men siden har en række af de rige lande forsøgt at undgå at binde sig til en ny forpligtelsesperiode. På Mexico-mødet var der ikke det store fokus på emnet, blandt andet fordi alle ville have et resultat godkendt. Men i Bangkok markerede ulandene igen meget kraftigt, at de rige lande må forpligte sig til en ny fase af Kyoto-protokollen.

På Bangkok-mødet blev der vedtaget en plan for forhandlingerne op til COP17 i Sydafrika til december, men hvis den skal holde, må der derfor også ske fremskridt i forhold til forhandlingerne om Kyoto-protokollens fremtid.

Danmark må bakke op om IRENA, den nye verdensorganisation for vedvarende energi

Af Gunnar Boye Olesen, Vedvarende Energi

I begyndelsen af april holdt den nye verdensorganisation for vedvarende energi "International Renewable Energy Agency - IRENA" sit første møde mellem medlemslandene. Dette første "assembly" var en afgørende begivenhed for den nye organisation. Blandt andet skulle det besluttes, hvor hovedsædet skal ligge, hvem der skal være generalsekretær, og hvordan det første arbejdsprogram skal udformes.

En række lande, blandt andet Danmark og Tyskland, havde foreslået sig selv som værtsland for hovedkvarteret, men det blev

Abu Dhabi i De Forenede Arabiske Emirater, der løb med sejren, blandt andet ved at tilbyde stor økonomisk støtte til IRENA. Udover hovedkvarteret får IRENA et teknisk center i Bonn, som åbner til september.

"[...] IRENA er nu for alvor parat til at hjælpe verdens lande med at få mere vedvarende energi – og vi skal fra Danmark kende vores besøgstid."

IRENA er blevet noget af et tilløbsstykke. 149 lande har underskrevet organisationens statutter og de forventes dermed at blive

medlemmer – og 69 lande har nu ratificeret statutterne.

”Det lykkedes [...] at sikre Danmark en plads i IRENA’s styrende råd [...], men der er også brug for, at vi får danske erfaringer med i organisationens praktiske arbejde.”

Så IRENA er nu for alvor parat til at hjælpe verdens lande med at få mere vedvarende energi – og vi skal fra Danmark kende vores besøgstid. Selvom hovedkvarteret ikke kom til Danmark, er det vigtigt, at vi bidrager med de gode danske erfaringer til

IRENA’s arbejde. Det vil både være til gavn både for IRENA og for den danske vedvarende energisektor.

Det lykkedes den danske delegation på IRENA-mødet at sikre Danmark en plads i IRENA’s styrende råd (IRENA Council), men der er også brug for, at vi får danske erfaringer med i organisationens praktiske arbejde. Andre lande har allerede besluttet at bidrage, for eksempel betaler Tyskland for det tekniske center i Bonn og Japan har sendt tre medarbejdere til at hjælpe IRENA’s hovedkontor.

ARRANGEMENTER

Torsdag d. 5.maj
Kl.16-18
KFUM/KFUK
Store Kannikestræde 12, 2.sal
København

Debatmøde om udviklingspolitik

NGO FORUM og Danske Universiteter holder et offentligt debatmøde for at sætte fokus på partiernes udviklingspolitik før den egentlige valgkamp skydes i gang. Kom og stil de spørgsmål du synes er vigtige at stille om udviklingsbistand og udviklingspolitik!

Clement Kjersgaard er ordstyrer. Paneldeltagerne er:

Karsten Lauritzen (V), Jeppe Kofod (S), Helle Sjelle (K), Christian Friis Bach (R), Kamal Qureshi (SF)

Tilmelding påkrævet på www.ngoforum.dk senest tirsdag d. 3. maj.

2. tirsdag i måneden
kl. 17.00-19.00
En cafe i København
(Se: www.greendrinks.org.)

Green Drinks København

I over 300 byer verden over mødes folk med interesse for miljø til en månedlig uformel komsammen kaldet Green Drinks. Hensigten er at skabe netværk på tværs af NGO'er, industri, universiteter og andre med interesse for miljø, bæredygtighed og CSR. Mange mennesker har på denne måde udvekslet erfaringer, fundet jobs, skabt netværk, m.v.

Pris: Gratis, men tilmelding modtages gerne: greendrinks.cph@gmail.com

Yderligere oplysninger: Kontakt Anders Knudsen: 2239 0103

Øko-kalenderen på Øko-info

Nyt om grønne og økologiske arrangementer fra hele landet på:

www.eco-info.dk

Redaktion

Dette nummer af nyhedsbrevet er redigeret af Troels Dam Christensen, 92-gruppen, og Anne Liv Eberlein, WWF Verdensnaturfonden.

Tidligere numre kan ses på www.92grp.dk

Ønsker du at til- eller afmelde nyhedsbrevet, send en mail til:

92-gruppens_nyhedsbrev@wwf.dk

92-gruppen

c/o Care Danmark
Nørrebrogade 68 B
2200 København N
T 35 24 50 90
E 92grp@92grp.dk